U.2004.2804V

Låneaftale med bank ikke bindende for bankkunde, der manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt. Banken i god tro, men ikke tillagt erstatning.

A fik af banken B udstedt en garanti i forbindelse med et påtænkt friluftsarrangement, hvor A ville vise en boksekamp på storskærm. Arrangementet blev ikke til noget, men garantiforpligtelsen aktualiseredes, således at B måtte udbetale ca. 85.000 kr. i henhold til denne. Under en sag herom mellem B og A lagde byretten til grund, at A havde befundet sig i en sygelig tilstand, som var omfattet af værgemålslovens § 46, stk. 1, og at han som følge heraf manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt. A var derfor ikke bundet af aftalen med B. Da B ved almindelig agtpågivenhed burde have opdaget A's fornuftsmangel, frifandt byretten A for at betale erstatning. For landsretten var det ubestridt, at A havde været omfattet af værgemålslovens § 46, stk. 1. Da A tidligere havde været kunde hos B og havde overholdt sine forpligtelser, og da A, da han henvendte sig i B for at få udstedt garantien, allerede havde truffet forskellige dispositioner med henblik på arrangementet, fandt landsretten ikke grundlag for at antage, at B ikke havde udvist den fornødne agtpågivenhed i forbindelse med garantipåtagelsen. Under hensyn til at A havde lidt et ikke ubetydeligt tab ved arrangementet og til B's status som professionel långiver, var det ikke rimeligt at pålægge A at erstatte B's tab. Byrettens dom blev derfor stadfæstet. **1)**

V.L.D. 20. august 2004 i anke 5. afd. B-1946-03

(Lilholt, Karsten Juul-Dam (kst.), Lisbeth Kjærgaard (kst.)).

Nordea Bank Danmark A/S (adv. Hans Kjærgaard, Århus) mod A (adv. Henrik Fibiger Hansen, Århus, e.o.).

Århus Rets 6. afdelings dom 7. august 2003.

Sagens baggrund og parternes påstande

Den 12. oktober 2001 bevilgede sagsøgte, Nordea Bank Danmark A/S, tidligere Unibank A/S, en garanti til sagsøgeren, A.

Garantiforpligtelsen blev senere aktuel, så sagsøgte i henhold til denne har måttet betale 84.979,88 kr.

Sagen angår spørgsmålet om gyldigheden af parternes aftale, idet sagsøgeren har anført, at aftalen ikke er bindende for ham, fordi han befandt sig i en forbigående sindsforvirring eller en lignende tilstand og som følge heraf manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt.

I en erklæring af 22. november 2001 fra Psykiatrisk Hospital anføres det om sagsøgeren blandt andet:

»Aktuelle indlæggelse er hans første her på hospitalet. Hans første kontakt hertil fandt sted den 12.10.01, hvor han henvendte sig i vores skadestue. Man fandt da, at han havde en hypomani, altså en tilstand, hvor stemningen er beliggende mellem neutralt humør og sygelig opstemthed.

Mellem denne henvendelse i psykiatrisk skadestue og indlæggelsen (19.10.01) var der overvejelser om, at han måske skulle tvangindlægges, og der var forslag om, at han skulle have behandling med beroligende og manidæmpende medicin

- - -

Ved aktuelle indlæggelse var manien meget tydelig.«

Sagsøgeren har krævet

1. at sagsøgte tilpligtes at anerkende, at sagsøger frigøres fra det eksisterende låneengagement, kontonr. - - -

2. frifindelse for den af sagsøgte nedlagte selvstændige påstand, subsidiært betaling af et mindre beløb efter rettens skøn.

Sagsøgte har krævet

1. frifindelse for den af sagsøgeren nedlagte påstand.

2. selvstændig dom for kr. 84.979,88, idet sagsøger påstås tilpligtet at betale sagsøgte dette beløb med renter svarende til den af Nordea Bank Danmark A/S til enhver tid for overtræk på grundkonto beregnede rente fra den 1. januar 2002.

Oplysningerne i sagen

Sagsøgeren A har blandt andet forklaret, at han i 2000 blev uddannet som ingeniør på - - -. I efteråret 2001 arbejdede han hos S. Omkring september/oktober 2001 fik han ideen om at lave et stort arrangement i anledning af boksekampen mellem Mike Tyson og Brian Nielsen. Hans plan var at afspærre Lille Torv og opsætte en storskærm på Magasins ejendom, så der kunne være 10.000 mennesker. Han spurgte i Magasin, som var positiv over for tanken, hvis han kunne få tilladelse fra politiet og Viasat. Han arbejdede derfor videre med planen. Tirsdagen før kampen henvendte han >> 2805 >> sig til Århus Politi. I receptionen var der en politiassistent, der nedskrev ansøgningen efter hans diktat. Han fik dog aldrig svar på ansøgningen. Forinden havde han talt telefonisk med Viasat og fået oplyst, at der kun kunne gives tilladelse til en forevisning for 200 personer. Han har også henvendt sig på Århus Stadion, da han kunne se, at planerne på Lille Torv ikke kunne realiseres. Han blev imidlertid afvist. Han har også været på Midtkraft. De fleste kontakter foregik tirsdag til fredag før kampen, og han nåede aldrig at få talt med sponsorer, hvilket projektet var afhængig af. Viasat skulle have pengene på forhånd, og han talte derfor med sin bank, Danske Bank, der dog mente, at projektet var for urealistisk, og at tiden var for knap. Arbejdet i firmaet, hvor han var ansat, gik dårligt, og han havde fået en advarsel. Han havde det også dårligt med sin kæreste, som overtalte ham til at gå til læge. Hun bad ham også om at flytte weekenden før den 12. oktober. Han sov i bilen, i det omfang han overhovedet sov. Den 10. oktober ringede han til sin arbejdsgiver og meldte sig syg. Han blev senere ringet op og bedt om at komme til et møde fredag den 12. oktober. Han mødtes denne dag med C og D. Da de havde hørt på ham, besluttede de at køre ham til hans egen læge i Århus, men denne kunne ikke træffes, og de kom i stedet til en vagtlæge, som oplyste, at han ville tvangsindlægge ham. C og D, der var til stede under konsultationen, fik dog overtalt sagsøgeren til at tage frivilligt med på Psykiatrisk Hospital. På vejen lykkedes det ham imidlertid at stikke af fra de to andre og køre til sagsøgtes afdeling på de Mezas Vej. Det var umiddelbart før lukketid. Han kan kun huske brudstykker af mødet i banken og ikke i detaljer, hvad han havde med af papirer. Han sagde til E, at hans bankrådgiver i Danske Bank var på ferie. Mødet varede 15-30 minutter, og herunder skrev han under på garantierklæringen. Han kunne ikke overskue risikoen. C og D stod uden for banken imens, og efter mødet kørte de til Psykiatrisk Skadestue. De tog bilnøglerne fra ham. C forklarede ham, hvad der var sket, men han kunne ikke se problemer. De forsøgte at overtale ham til at blive indlagt, hvilket han indvilgede i. Han sagde dog, at han skulle til en pressekonference om aftenen, og han fik lov til at gå til denne, på betingelse af at en kammerat hentede ham og bragte ham tilbage til hospitalet. Til pressekonferencen mødte der ingen, men han forsøgte i stedet at få arrangementet på Show Boat og Cafe Bogart op at stå. Han tog tilbage til Psykiatrisk Hospital og sov på hospitalet om natten. Lørdag morgen fik han lov til at gå, selv om lægerne opfordrede ham til at blive. Arrangementerne på Show Boat og Cafe Bogart blev gennemført, medens arrangementet på Lille Torv ikke blev til noget. Han havde tidligere hos sagsøgte haft nogle private engagementer, blandt andet en privat konto og en kassekredit på 50.000 kr. På et tidspunkt købte han tre biler, og kassekreditten blev overtrukket med omkring 200.000 kr. Hans mor har hjulpet ham med indbetalinger på henholdsvis 57.000 kr. og 10.000 kr. Han har også fortalt E, at indbetalingerne stammede fra hans mor. Kassekreditten blev herefter lagt om til et fast lån. På det tidspunkt, hvor han skiftede til Danske Bank på opfordring fra sine forældre, skyldte han den sagsøgte bank 130.000 kr. og forældrene 70.000 kr. Det var frivilligt, at han skiftede bank.

Bankassistent E har som vidne blandt andet forklaret, at han havde sagsøgeren som kunde. De gange, hvor der var overtræk på kreditten, blev han bedt om at inddække det, og sagsøgeren har altid overholdt indgåede aftaler. Vidnet var klar over, at han havde velstående forældre. Han går således ud fra, at indbetalingerne på 57.000 kr. og 10.000 kr. kommer fra forældrene. Sagsøgeren flyttede engagementet i juni 2001, fordi sagsøgte ikke kunne tilbyde samme rente som Danske Bank. Den 12. oktober 2001 gjorde en kollega ham opmærksom på, at sagsøgeren var kommet til stede i banken. Sagsøgeren oplyste, at han havde fortrudt sit bankskifte, fordi servicen i Danske Bank var dårligere. Vidnet troede på denne forklaring. Sagsøgeren ønskede at flytte hele engagementet tilbage, og de drøftede, at det kunne ske efter weekenden. Sagsøgeren ville samtidig gerne have en garanti, fordi hans bankrådgiver havde ferie, og dennes assistent ønskede ikke at tage sig af sagen. Vidnet kunne godt selv have bevilget garantien, da han havde bemyndigelse til 200.000 kr., men da der var tale om et usædvanligt arrangement, spurgte han sin chef F, som ikke kendte sagsøgeren. Sagsøgeren havde nogle papirer med, som de gennemgik, men de gjorde imidlertid mere ud af at tale med sagsøgeren

om selve projektet. F og vidnet vurderede, at projektet så godt nok ud, og vidnet har ikke hørt om noget arrangement på Lille Torv før under retssagen. Han havde indtryk af, at det var en proces, der var i gang, og at det sidste, der manglede, var bankgarantien. Han har ikke under mødet tænkt på, at sagsøgeren var syg. Han virkede meget livlig og talte meget begejstret om projektet, men sådan har han altid virket. Han virkede ikke anderledes end ved andre kontakter. Så vidt vidnet husker, ringede sagsøgeren til ham om mandagen og fortalte, at der var sket nogle ting. Han har nok efterfølgende haft 7-8 samtaler med sagsøgeren og dennes far. Han har også talt med sagsøgeren flere gange, medens denne var indlagt på Psykiatrisk Hospital. Han er næsten sikker på, at banken ikke havde udbetalt penge ifølge garantien, da han talte med sagsøgeren på hospitalet. De trak ekspeditionen af sagen så længe som muligt for at få opklaret tingene.

C har som vidne blandt andet forklaret, at han var personalechef på S. Før den 12. oktober virkede >> 2806 >> sagsøgeren ikke særlig målrettet, men meget svingende og med en høj energi. Han arbejdede også meget uden for firmaet. Sagsøgeren blev på et tidspunkt lidt af en belastning for sine kolleger, fordi han blandede sig i mange ting. På mødet den 12. oktober var det meningen, at han skulle have overdraget en advarsel. Sagsøgeren fortalte, at hans liv ikke hang sammen, at han havde uro i kroppen, og at han fik piller af sin læge. Han virkede væsentlig anderledes end ellers. Han »kørte i et helt andet gear«. Han fortalte meget åbenhjertigt om sin situation. De fortalte ham, at han burde i professionel behandling enten hos psykolog eller psykiater. De kørte herefter sagsøgeren til Århus, men da hans egen læge var på ferie, kørte de til en vagthavende læge, hvor de kom omkring kl. 15. Lægen bad sagsøgeren fortælle og konkluderede, at han var maniodepressiv og på vej til en psykose. Vidnet pressede voldsomt på for at få sagsøgeren indlagt. På vejen til Århus var vidnet blevet klar over, at sagsøgeren var ved at arrangere tv-forevisning af boksekampen. Sagsøgerens betingelse for at tage med på hospitalet var derfor, at han forinden fik lov til at gå i banken. Han gik ind i banken alene, mens vidnet og D ventede udenfor. Sagsøgeren virkede hyperaktiv og påfaldende, hvis man talte med ham i bare tre minutter. På vejen fra banken til hospitalet fortalte sagsøgeren ham, at han havde fået løst sine økonomiske problemer, og at han havde pantsat sin bil. Lægen på hospitalet gav tilladelse til, at han kunne gå til et pressemøde ledsaget af en kammerat, på vilkår at han kom tilbage og overnattede på hospitalet. Vidnet forventede, at sagsøgeren skulle i banken for at ordne noget angående boksekampen, men man kunne ikke helt regne med det.

G har som vidne blandt andet forklaret, at hun er kæreste med sagsøgeren, og at hun også var det i efteråret 2001. Sagsøgeren havde i lang tid virket underlig, og hun bad ham om at flytte, fordi han virkede helt anderledes og uligevægtig. Der havde tidligere været noget lignende, men slet ikke i samme omfang. Hun vurderede, at han havde brug for hjælp, og ringede til hans læge. Han var ikke til at stole på, og man kunne ikke føre en normal samtale med ham. Hun bad ham derfor om at flytte, umiddelbart efter at hun kontaktede lægen den 2. oktober. Hun havde derefter telefonisk kontakt med sagsøgeren, men opgav at følge med i, hvad han lavede. Det blev værre og værre med hans tilstand. Hun er sikker på, at hun talte med sagsøgeren den 12. oktober, og hun talte også med C denne dag. Sagsøgeren havde utroligt mange bolde i luften og skulle være mange steder på en gang. Hun opfordrede ham på dette tidspunkt til at blive indlagt, for at han kunne få hjælp.

Dommen indeholder ikke en gengivelse af sagens dokumenter.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har ifølge sit påstandsdokument begrundet sin påstand med, at sagsøger den 12. oktober 2001 befandt sig i en forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand og som følge heraf manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt. Det gøres gældende, at den indgåede låneaftale var urimelig efter sagsøgers forhold på det pågældende tidspunkt, og det gøres gældende, at sagsøger som følge af sin mentale tilstand ikke havde nogen forståelse for rækkevidden af det ønskede engagement med sagsøgte.

På denne baggrund gøres det gældende, at de indgåede aftaler mellem parterne den 12. oktober 2001, herunder det nu resterende engagement, jf. kontonr. - - -, er ugyldig, jf. værgemålslovens § 46.

Det bestrides, at sagsøgte var i god tro, og at de øvrige betingelser for at tillægge sagsøgte erstatning, jf. værgemålslovens § 46, stk. 3, er opfyldt.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgte på grund af sagsøgers tidligere engagement hos sagsøgte var bekendt med sagsøgers tvivlsomme forretningsideer og bekendt med, at det i forbindelse med tidligere engagement var nødvendigt for sagsøger at anmode sine forældre om hjælp til en ekstraordinær nedbringelse af en dengang oprettet kassekreditsaldo med kr. 57.000.

Sammenholdt med de konkrete omstændigheder under mødet hos sagsøgte den 12. oktober 2001 -

herunder indholdet af det konkrete projekt - gøres det gældende, at det burde have stået sagsøgte klart, at sagsøger under alle omstændigheder ikke var i stand til at overskue situationen.

Under disse omstændigheder gøres det gældende, at sagsøgte ved at oprette det pågældende engagement har handlet i strid med Forbrugerombudsmandens retningslinjer om etik i pengeinstitutters rådgivning.

Det gøres derfor subsidiært gældende, at det vil stride imod almindelig hæderlighed at fastholde det omhandlede engagement, der derfor bør tilsidesættes som ugyldig, jf. aftalelovens § 33.

Mere subsidiært gøres det gældende, at det under de anførte omstændigheder - herunder sagsøgers senere indlæggelse m.v. - vil være urimeligt i strid med redelig handlemåde at fastholde engagementet, der derfor bør tilsidesættes som ugyldig, jf. aftalelovens § 36.

Det bestrides, at de indgåede aftaler havde karakter af sikring af allerede indgåede aftaler, idet den oprettede garanti var en betingelse for, at sagsøger overhovedet kunne komme videre med det omhandlede arrangement.

Sagsøgte har ifølge sit påstandsdokument begrundet sin frifindelsespåstand med, at sagsøgeren ikke befandt sig i en af værgemålslovens § 46 omfattet tilstand.

Sagsøgte har bestridt, at der foreligger nogen ugyldighedsgrund, der kan fritage sagsøgeren fra de >> 2807 >> forpligtelser, han har påtaget sig over for sagsøgte. Hvis det lægges til grund, at sagsøgeren den 12. oktober 2001 befandt sig i en tilstand omfattet af værgemålslovens § 46, stk. 1, gøres det gældende, at sagsøgte var i god tro, således at sagsøgte er berettiget til erstatning, hvorved bemærkes, at der i relation til sagsøgte ikke var tale om påtagelse af nye forpligtelser, men alene afgivelse af garanti for allerede påtagne forpligtelser, hvoroverfor der ikke er gjort ugyldighedsindsigelser gældende.

Til støtte for påstanden om selvstændig dom for 84.979,88 kr. gøres det gældende, at sagsøgeren er pligtig at betale sagsøgte dette beløb, idet sagsøgte har betalt beløbet fra den konto, der er aftalt, og at beløbet er opgjort til det påståede beløb pr. 31. december 2001, ligesom det påhviler sagsøger at betale renter som påstået. For så vidt rettens afgørelse går ud på, at sagsøgte tillægges erstatning efter værgemålslovens § 46, stk. 3, gøres det subsidiært gældende, at beløbet 84.979,88 kr. skal forrentes med procesrente fra kravets fremsættelse i svarskriftet.

Rettens begrundelse for afgørelsen:

Efter bevisførelsen - herunder navnlig den lægelige udtalelse og C's vidneforklaring - lægger retten til grund, at sagsøgeren den 12. oktober 2001 befandt sig i en sygelig tilstand, som er omfattet af værgemålslovens § 46, stk. 1, og at han som følge af denne tilstand manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt og forstå rækkevidden af sin forpligtende erklæring. Aftalen er derfor ikke bindende for sagsøgeren.

Med hensyn til spørgsmålet, om banken kan antages at have været i god tro ved aftalens indgåelse, bemærkes indledningsvis, at sagsøgerens henvendelse skete umiddelbart før lukketid fredag den 12. oktober 2001, og at boksekampen skulle finde sted den følgende dag. Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at sagsøgeren medbragte enkelte dokumenter, men at banken ikke lagde afgørende vægt på disse. Efter rettens vurdering er der ikke overensstemmelse mellem det, der kan udledes af dokumenterne, og omfanget af den forpligtelse, som sagsøgeren påtog sig ved aftalen med banken. Det må på denne baggrund antages, at bankens vurdering i et ikke uvæsentlig omfang har bygget på sagsøgerens egen redegørelse for projektet og formentlig tillige har været præget af det forhold, at der ikke var tid til at foretage nærmere undersøgelser af projektets seriøsitet.

Som følge af det anførte og på baggrund af C's vidneforklaring finder retten, at E og dennes overordnede ved almindelig agtpågivenhed burde have opdaget sagsøgerens fornuftsmangel. Sagsøgte har derfor ikke krav på erstatning efter værgemålslovens § 46, stk. 3.

Retten tager herefter sagsøgerens påstande til følge.

- - -

Vestre Landsrets dom.

- - -

For landsretten har appellanten, Nordea Bank Danmark A/S, gentaget sin påstand for byretten.

Indstævnte, A, har påstået dommen stadfæstet.

A har supplerende forklaret, at han kun husker brudstykker af mødet i banken den 12. oktober 2001.

Han kan huske, at han stak af fra sin chef og nåede til banken 2 minutter før lukketid. Han husker ikke, med hvem han talte i banken, og at han havde bestillingssedlen til Viasat med. Derimod er han sikker på, at han ikke havde e-mailkorrespondancen med. Han var den eneste kunde i banken, og i en venteperiode gik han rundt og talte med nogle af de andre medarbejdere i banken og inviterede dem med til arrangementet. N er en sportsklub - amerikansk fodbold - der blev stiftet i ugen op til arrangementet den 13. oktober 2001, medens T er et konsulentfirma. Han havde tidligere - fra 2000 til 2001 - været kunde i samme afdeling og på et tidspunkt lavet et overtræk på ca. 200.000 kr. i forbindelse med et tilsvarende arrangement, hvor han også var inde i en manisk periode. Hans rådgiver var også da E, og han havde i denne periode - ca. 3 måneder - næsten sin daglige gang i banken. Han har efterfølgende forsøgt at lave et regnskab for boksearrangementet, der viser et underskud på 106.000 kr. Han vil tro, at han herudover har betalt regninger på ca. 25.000 kr. Hvis han frigøres fra gælden til Nordea, vil hans tab beløbe sig til ca. 50.000 kr. T blev momsregistreret ca. 1. september 2001, medens N aldrig har været momsregistreret. Han har kun rejst ugyldighedsindsigelse over for Nordea, idet garantien var indgangen til, at han kunne komme videre. Arrangementet på Showboat blev til noget, men kun med en begrænset indtægt, idet billetterne blev solgt for 40 kr. pr. stk. Den manglende indtjening - op til 200 kr. - skulle hentes gennem sponsorindtægter fra arrangementet på Ll. Torv, der som bekendt ikke blev til noget.

F har forklaret, at han i dag er sparekassefuldmægtig, men at han i 2001 var ansat i Nordea, Frederiksbjerg afd., og chef for kundegruppen. Kontakten til indstævnte den 12. oktober 2001 var hans første. Han blev da kontaktet af E, der spurgte, om han kunne stille en garanti på ca. 200.000 kr. for indstævnte over for Viasat. Han sagde god for den, efter at han kort havde drøftet den med E og indstævnte. Der må have været nogle papirer på bordet, men han husker det ikke. Der var ikke noget påfaldende ved indstævnte, og den tanke, at han skulle være syg, strejfede ham slet ikke. Indstævntes henvendelse til banken skete kort før lukketid, og det var en hastesag. Indstævnte havde kort forinden skiftet bank, og de ville naturligvis gerne have ham tilbage. E kunne selv have bevilget garantien, men det er ikke usædvanligt, at man drøfter den med en >> 2808 >> kollega. Han kunne se, at der var en risiko i projektet, men ikke større, end at de kunne gå ind i engagementet.

E har supplerende forklaret, at han i dag er ansat i bankens Haderslev-afdeling. Indstævnte medbragte en stak papirer til mødet i banken den 12. oktober 2001. Han har formentlig taget kopi af enkelte heraf, men han husker det ikke og heller ikke, i hvilket omfang han gennemgik dem. Indstævnte indfandt sig ca. kl. 15.55 og opholdt sig i banken i ca. ½ time. Han opholdt sig ved vidnets bord, men på et tidspunkt fik han lov til at bruge bankens fotokopieringsmaskine i kælderen. Indstævnte redegjorde for projektet, og da det var lidt anderledes end sædvanligt, kontaktede han F herom. Vidnet kunne sige god for kunden, men ville gerne have F til også at sige god for projektet. Vidnet kendte indstævnte fra tidligere, og der har altid været gang i ham med flere projekter. Det faldt ham ikke ind, at indstævnte var syg, og vidnet troede fuldt og fast på, hvad indstævnte fortalte om projektet, herunder at de 2 personer, der stod uden for banken, var hans kolleger, og at de skulle bistå ham. Vidnet ringede ikke nogen steder hen og vurderede overvejende projektet på grundlag af indstævntes oplysninger. T var indstævntes firma, der derfor blev anført på garantibegæringen som ordregiver. Indstævnte havde tidligere haft et større overtræk på sin kassekredit, som han herefter inddækkede, efter at han havde talt med sine forældre herom. Endvidere blev kassekreditten konverteret til et fast lån, som han herefter afdrog, efter at han - på opfordring af vidnet - havde fået fast ansættelse som ingeniør hos S. I juni 2001 flyttede indstævnte imidlertid lånet til Danske Bank, idet de kunne tilbyde lidt bedre vilkår.

Parterne har for landsretten i det væsentligste gentaget deres procedure for byretten, idet dog appellanten ikke har bestridt, at indstævnte den 12. oktober 2001 befandt sig i en tilstand omfattet af værgemålslovens § 46, stk. 1.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Det lægges i overensstemmelse med parternes procedure til grund, at indstævnte, da appellanten påtog sig garantien, befandt sig i en tilstand omfattet af værgemålslovens § 46, stk. 1, og at aftalen derfor er uforbindende for indstævnte.

Under henvisning til at indstævnte tidligere havde været kunde hos appellanten og i forbindelse hermed overholdt sine forpligtelser, og at han, da han den 12. oktober 2001 henvendte sig i bankens Frederiksbjerg-afd., havde entreret med Viasat og bl.a. med Showboat og indkøbt det nødvendige materiel, er der ikke grundlag for at antage, at appellanten ikke har udvist den fornødne agtpågivenhed i forbindelse med garantipåtagelsen.

Appellanten var således i god tro.

Under hensyn til at det må lægges til grund, at indstævnte har lidt et ikke ubetydeligt tab ved arrangementet, og under hensyn til appellantens status som professionel långiver, er det imidlertid ikke »rimeligt« at pålægge indstævnte at erstatte appellantens tab.

Med denne begrundelse stadfæster landsretten dommen.

- - -